

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een licht is, en gansch geen duisternis in Hem is. Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zoo liegen wij, en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden. 1 JOH. 1 : 5, 6, 7.

No. 17.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
1 September	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

REDEVOERING

door Apostel FRANCIS M. LYMAN, gehouden in de zaal „*Excelsior*”
te Rotterdam, in de middagvergadering van Zondag, 27 Juli, 1902.

(Verslag van IEMKE KOOYMAN).

Het is een gezegend voorrecht, dat wij vandaag hebben om in eene Conferentie te vergaderen, om zaken te behandelen en onderrecht te ontvangen van onze broeders, om God te dienen en deel te nemen aan het Avondmaal.

Ik wenschte de Heiligen der laatste Dagen om het gem. ed te drukken, de groote gewichtigheid van zulk een oogenblik als dit. Wij getuigen tot elkander dat wij elkaar liefhebben en dat wij recht hebben gedaan met elkander; dat wij onderhouden de geboden des Heeren, dat wij onze plichten niet hebben verzaakt en dat wij elkaar vergeven, zooals wij verlangen dat de Heer ons zal vergeven. Het zou verstaan zijn bij ons als broeders en zusters, wanneer wij tezamen vergaderen en van het Avondmaal nuttigen, dat wij getuigen voor den Heer, dat wij tot Hem naderen met reine handen en reine harten en dat wij geen zondaars zijn, dat wij Zijne wetten niet gebroken hebben en dat wij onze plichten allen gehouden zijn. Dit is het voorrecht, dat wij hebben, dat door den Heer in Zijne Kerk is opgericht en het brengt ons gedurig tot eene rekening, omreden wij notitie nemen van onze eigen toestand. Wij balanceeren onszelven en weten precies waar wij staan. Wij weten precies onze liefde tegenover elkaar en tegenover den Heere. En wanneer de Heiligen der laatste Dagen mij het brood zien eten en het water drinken en wanneer ik u alzo zie deelnemen aan het Avondmaal, zou dit zekerlijk eene getuigenis zijn, dat wij onze plichten waarnemen, dat wij ons Evangelie

leven, dat wij onze gebeden onafhouden op onze tijden en dat wij niets doen waarvoor wij ons behoeven te schamen, maar dat onze levens zijn als een open boek. Dat alle menschen kunnen zien, dat wij vooruit gaan in ons leven, dat wij betere mannen en vrouwen zijn, betere ouders, betere kinderen. Dat wij den Heere met al ons hart dienen en dat wij toenemen in het behagen des Heeren. Dat de Geest des Heeren meer tot ons toevloeit; dat wij meer met elkander in vrede leven zoowel als in vrede met God, en elken plicht volbrengen die op ons rust.

Wij verlangen, dat dit de conditie zal zijn van de Heiligen der laatste Dagen. Het is een opleiding en ondervinding die gij kunt opdoen hier in Holland en het zal u beter voorbereiden, zooals ik vanmorgen zeide, voor de ondervinding en beproeving in Zion. Het zal u in staat stellen te volharden in het geloof en het zal u vereenigen. Want indien wij niet één zijn, zijn wij niet des Heeren. En wij moeten dat punt bereiken in onze ondervinding, dat wij niet zullen toelaten ons te laten ergeren door onze broederen, maar dat wij hen liefhebben en dat wij hen vergeven, als zij ons kwaad hebben gedaan en dat wij de wereld vergeven, die ons kwaad doet. Dat onze harten vervuld zijn met vergevensgezindheid, de reine liefde des Heeren. Want indien onze zielen vervuld zijn met den geest van vergevensgezindheid, zullen wij nooit iemand ergeren in de wereld, want wij doen hen dan goed en arbeiden voor hun geluk. Wij geven hen goede voorbeelden. Wij brengen tot hen een uitmuntenden geest, den geest der liefde, en alle haat en bitterheid zal verdwijnen en wij zullen nooit iemand berooven, den een noch den ander. Wij hebben hen lief boven onszelven. In plaats van *hen* kwaad te doen, doen wij liever *onszelven* kwaad. Wij zullen oprecht met alle menschen handelen. Het zal ons goede mannen en vrouwen doen zijn in den vollen zin des woords en elkeen zal ons liefhebben en respecteren, behalve diegenen die kwaaddoeners zijn. Wij mogen veracht en gehaat zijn bij de wereld. Ons wordt gezegd in de Schrift: als wij oprecht leven in Jezus Christus, zullen wij vervolgd worden. Maar wij kunnen het wel doorstaan wanneer de vervolging komt door onze rechtvaardigheid. Ook wanneer de beproeving zeer zwaar zal zijn, zullen wij het te boven komen en wij zullen de zegeningen des hemels ontvangen, om goddelijk te leven in Jezus Christus. En dat is de zending, welke wij ondernomen hebben, want wij zijn ingegaan in de wateren des doops. De eisch van het verbond, hetwelk gij op u hebt genomen, is dat gij den Heer wilt dienen met uwe macht en uwe sterkte; dat gij alle verbonden des Heeren, welke u bekend zijn gemaakt en alle geboden, welke gij kent, zult naleven. Het is een gewichtige onderneming, maar wij kunnen het wel doen. Het is van groote waarde, want zodoende zullen wij alles wat goed is in dit leven ontvangen. Wij komen in aanraking met de beginselen van leven en zaligheid, dat wij van den Heere in eeuwigheid al de zegeningen verkrijgen, welke wij hier kunnen verkrijgen in dezen tijd. Wij verkrijgen onze

familiën, onze mannen en vrouwen, en ons nageslacht, voor de eeuwigheid. Niet voor den tijd en totdat de dood ons scheidt, maar voor eeuwig. Is dat niet genoeg om ons tevreden te stellen en den wil des Heeren te doen? Wij verkrijgen een groote erfenis in het Koninkrijk van God, wij zullen zekerlijk mede-erfgenamen zijn van Jezus Christus. Diegenen, die het nageslacht zijn van hun Vader zullen zekerlijk van den Vader ontvangen wat Hij heeft, en wij leeren door het Evangelie en wij hebben de zegeningen verkregen, dat wij werkelijk broeders zullen zijn van Jezus Christus. Gij zult u herinneren, wat de Heiland ontving, want alle dingen, die de Vader had, zijn hem gegeven, al Zijne grootheid en macht, rijkdom en eer, is aan den Zoon gegeven. En wij zouden diegenen zijn, die dat ontvangen, werkelijk met onzen Heiland en Verlosser. Wat onze Vader heeft, zullen wij ontvangen en wij gevoelen, dat het een groote zegen is en dat het werkelijk daarvoor is, dat wij werken, en maken dus alle opofferingen, die verlangd worden.

Wij zullen onze eigen levens verzekeren, de zaligheid van onze eigen zielen, en wij zullen de levens verzekeren der metgezellen, die wij liefhebben boven onszelven. Zijn niet onze familiën dierbaar tot ons? Zijn niet onze zonen en dochters van waarde tot ons? Verlangen wij ze niet voor alle eeuwigheid? Verblijden wij ons niet in hunne vreugde en zaligheid? Lijden wij niet wanneer zij zondaren zijn, wanneer zij in overtreding gaan? Onze harten bloeden dan van droefheid, maar door het Evangelie verwachten wij, dat zij zalig worden en wij zelf ook.

Wij verwachten zaligheid te ontvangen: volheid van vreugde, van kennis en wijsheid, elke groote zegen, welke de natuurlijke mensch kan bedenken. Door het Evangelie aan te nemen, hebben wij het kanaal geopend, het kanaal van de kennis des Heeren, en Hij heeft een lijn van verbinding tot ons daargesteld en vervult ons met Zijn Geest. Hij brengt ons hart tot kalmte, Hij doet ons gevoel tot elkander opwekken en onze liefde voor elkaar groeit sterker elken dag. Wij leeren hoe groot de waarde der waarheid is. Wij leeren de waarde van onszelven kennen en wij worden bekend, dat wij eeuwige wezens zijn. Dat wij hier niet alleen voor een kleinen tijd zijn, om dan weg te gaan en niet meer bekend te wezen, maar, zoals onze Vader eeuwig is, zoo zijn wij het, want wij zijn Zijne kinderen. Wij zijn hier om beproefd te worden en om lichamen te ontvangen. Wij zijn hier om die groote doeleinden te bereiken. Wij zijn hier niet alleen om ons brood te verdienen en te bestaan, maar wij zijn hier gekomen om ontwikkeld te worden en te worden als onze Vader, om in te gaan in een eeuwig koninkrijk, in werken van rechtvaardigheid. Om grooter te worden in den rijkdom der eeuwigheid. En de Heer leidt ons zachtmoedig voort van dag tot dag, Zijn geest worstelt met ons. Wij worden van tijd tot tijd vernederd in de wereld, omreden de geest der wereld in tegenstand is met de heilmare en het tegenovergestelde is van den

geest van het Evangelie. Dientengevolge gevoelen wij ons niet thuis in de wereld. Wij kunnen ons niet vereenigen met de wereld. Er zijn zeer veel handelszaken, waarmede wij niet kunnen vereenigen. De wereld is heden overvloeiende met plezier, wereldsch plezier, zulk plezier, dat den Geest van God vernedert, en ons als menschen vernedert. Zulk plezier, dat de zedelijkheid en reinheid der menschen verwoest. Daarom, wanneer gij in de wereld zijt, wensch ik u te zeggen, dat dit de natuurlijke gevolgen zijn, dat is de tusschenstand tusschen rechtvaardigheid en de wereld. Want wanneer wij oprecht leven, is ons leven alle dagen een walging tot de menschen in de wereld. Zooals wij ons niet goed gevoelen in hunne tegenwoordigheid, gevoelen zij zich nooit goed in onze tegenwoordigheid. Want onze wegen van rechtvaardigheid protesteeren altijd tegen hunne goddeloosheden. Onze rechtvaardigheid strijdt tegen hunne ontucht. Onze eerlijkheid protesteert tegen hunne oneerlijkheid. Onze reinheid staat altijd op tegen hunne onreinheid. Dat zijn de redenen, waarom wij niet gelijk zijn aan de wereld. Wij zijn geroepen uit de wereld en als wij het Evangelie leven, zooals wij behooren te doen, dan zijn wij geheel afgescheiden van de wereld. Wij leven en ademen verschillend van hen, een verschillende atmosfeer, een geest en atmosfeer, die de wereld niet kan ontvangen, dan alléén zooals wij ze ontvangen, door geloof in God en bekeering en het ontvangen van vergeving onzer zonden. En de wereld in het algemeen wil niet bekeeren, het is een te groote onderneming voor hen. Dat is de reden, waarom er slechts zoo weinig Heiligen der laatste Dagen zijn in de verschillende steden van Europa. Dáárom is het, dat het grootste gedeelte der menschen wensch den wijden weg te bewandelen, juist als ten dage van onzen Heiland: de boodschap was te recht voor hen. De weg was te recht, zooals die was daargesteld in het leven van Christus en Zijne volgelingen. Niet dat de geheele wereld onrein en goddeloos is, maar er is donkerheid, die de aarde bedekt. Er is duisternis die de gedachten der menschen bedekt. En het grootste gedeelte wil niet onder de duisternis vandaan komen, en hunne verdoeming in de oude dagen zoowel als thans is omdat zij liever de duisternis hebben dan het licht. Want wanneer zij in de duisternis zijn, deelen zij in den geest der duisternis. Zij hebben alle vrijheid in die opzichten. Ze zijn vrij van de verplichtingen, waaronder wij verkeerden, want wij zijn verplicht om te doen, zooals de Heer verlangt dat wij zouden doen.

Laat mij u vermanen, geliefde broeders en zusters, dat wij een weinig nader tot den Heer zullen leven dan tevoren. Dat wij gestadig beter mogen doen en wij ons bevrijden zullen van onze kwade gewoonten, die wij vroeger hadden. Dat onze lichamen gereinigd worden en ook onze geesten. Dat onze zonden vergeven mogen worden. Dat wij vrij mogen worden en den Heer mogen naderen, en Hem zeggen, dat wij Zijn wil gedaan hebben. Hij weet het, doch Hij wil, dat wij het zouden erkennen. Bedriegt uzelfen niet, omreden wij den Heer niet kunnen bedriegen. Zijt

oprecht met den Heere, leeft zooals gij 't ondernomen hebt, en de Heer zal u liefhebben en zegenen. En gij zult liefde en tevredenheid hebben uw leven lang. Uwe aangezichten zullen niet vervallen. Gij kunt den Heere naderen in vertrouwen en Hem zeggen waar gij geweest zijt. Elken avond zouden we dat doen. En 's morgens, als wij ontwaken, zouden wij Hem zeggen, dat wij Hem dankbaar zijn en Hem zeggen, waarheen wij van plan zijn te gaan, om Zijne bescherming te verkrijgen, en Zijne hulp te vragen, tegen de verleiding des Satans. Gij zult dan in waarheid weten, dat de Heer ons helpt. Hij wil ons zegenen, ons aanmoedigen en sterken, en wil vreugde en blijdschap in onze harten geven, opdat wij goede mannen en vrouwen zullen zijn. Wij zullen een goeden proef hebben hier op aarde, vóór den hemel, omreden wij jaren en jaren tezamen leven zonder eenige ontmoediging. Wij zullen elken dag rechtvaardigheid verbreiden, en zullen schatten wegleggen in den hemel.

Ik wensch, dat gij voordeel zult trekken uit hetgeen ik u vandaag zeg, want ik ben uitgezonden als een leermeester tot u en ik gefuig tot u, dat deze dingen waar zijn. Ik heb het ondervonden in mijn leven en ik wensch het méér te ondervinden in de toekomst.

Ik gevoel u te zegenen, allen die hier vandaag vóór mij zijn. En ik zegen uwe vrouwen, die niet konden komen; allen die ziek zijn of bezeerd geworden eenigerwijze; al diegenen, welke zwak zijn. Ik zegen hen, opdat een zegen tot hunne zielen moge komen; en beloof hen den zegen des Heeren voor hunne oprechtheid.

Denkt niet, mijne broeders en zusters, dat gij deze dingen zult ontvangen tenzij gij daarnaar zult leven, want uwe onverschilligheid staat in den weg om ze te ontvangen. Maar indien gij getrouw blijft, krijgt gij ze zeker. En ik zegen u, dat gij bewaard moogt blijven voor de verwoesting. Want de Heere heeft al Zijne kinderen lief; maar Hij heeft boven allen lief diegenen, die Zijne geboden onderhouden. Hij heeft het recht om hen te bewaren en hen te zegenen; want de goddeloozen die Hem niet dienen zal Hij niet zegenen. In den bestelden tijd zal Zijn wraak uitgaan over de goddeloozen.

God zegene u, mijne broeders en zusters; moge de vrede des Heeren met u zijn en in uwe huizen; mogen wij allen zalig worden in Zijn koninkrijk, en mijne zegen op uwe hoofden bevestigd worden in den naam van Jezus, amen.

Aphorismen.

Woeker ten goede met uw talenten. Dat is de eenige woeker, waar zich de eer aan verbindt.

Zij, die het meeste praten, zijn niet de personen die het meeste doen.

Tegenspoeden zijn de proefsteen niet alleen der liefde, maar ook der hoop; waar alles vóór den wind gaat, is geen plaats voor deze deugd.

Na tien Jaren.

Reeds van mijn vroegste jeugd, was het mijne begeerte om God te dienen en aan de zonde der wereld geen deel te nemen. Hoewel ik deze begeerte was toegedaan, stelde ik mijzelf toch niet in de gelegenheid hetzelfde geheel te doen, aangezien ik reeds vroeg een muzikale opleiding kreeg, te midden van wereldsche omgeving, en daarom dikwijls genoodzaakt was om aan wereldsche concerten deel te nemen, om mij in de muziek te bekwamen. Dit voor eenige tijd te hebben gedaan, deed ik van dat alles afstand, besloot ik mijn geheele leven aan den Heere te geven, en wel in het L. d. H. alwaar ik ongeveer 9 à 10 jaren heb gearbeid. In dien tijd heb ik niet minder dan in 26 steden het door mij destijds aangenomen Evangelie verkondigd. Het waren aangename jaren, omrede ik gevoelde dat ik in oprechtheid en geheel zonder verkeerde bedoeling innig in 's Heeren dienst arbeidde. Vanaf dien tijd hoorde ik zeer veel van het Mormonisme, doordat enkele mijner broeders deze leer waren toegedaan, en wanneer ik nu en dan, met verlof, mijn ouderlijke woning bezocht, toonde ik spoedig dat ik deze leer vijandig, ja zelfs zeer vijandig, was. Niettegenstaande mij deze leer onbekend was, dat is, niet wist wat hare voorschriften waren, ging ik toch, waar ik ook over hen hoorde spreken, voort, om haar te bestrijden. Het moeielijkst was dat in enkele plaatsen, waar ik als Heils-officier arbeidde, één mijner broeders als Zendeling werkzaam was, zoodat ik uit broederlijke liefde niet zoo openlijk mijne vijandschap wilde toonen en zelfs uit bescheidenheid hunne vergaderingen bezocht. Het zaad dat toen des tijds gezaaid werd, wilde ook ontkiemen; de leerstelling over de doop was ik al spoedig toegedaan en kon er mij ook mede vereenigen. Toen ik echter begon te bemerken dat dit niet met mijne belijdenis overeenkwam werd ik twijfelmoedig, zoodat mijn arbeid in het Leger er onder begon te lijden. Zulks was te A. Voordat ik den Heer gebeden had mij naar een plaats te zenden waar geen Mormonen woonden, zoodat ik vrij en rustig kon arbeiden, werd ik naar Gr. gezonden waar ik tot mijn groote verbazing hoorde dat mijn broeder eenige dagen na mijne aankomst als Zendeling geplaatst was. Men kan begrijpen welke vrees zich van mij meester maakte, temeer daar ik reeds getoond had dat ik een vijand van deze nieuwe (?) leer was, en nu moest hooren dat mijn eigen broeder deze ketterijen (?) in de stad kwam brengen, waar ik moest arbeiden. Na enkele maanden ging ik weer naar A. terug en daar ontmoette ik andere Zendingen die mij in de samenkomsten opzochten en na gevraagd te zijn of ik familie was van den Zendeling die in hun Kerk arbeidde, begon ik (en wel tegen mijn zin) hunne vriendschap. Wel wil ik hier bij zeggen, dat hunne vriendschap grooter was als de mijne en ik was somstijds ten einde raad, wanneer zij mij zoo dikwijls bezochten en mij zoo klaar als de zon, de heerlijkheid van het herstelde Evangelie voor oogen stelden. Deze prediking duurde eenige jaren doch verhardde steeds in mijne ongehoorzaamheid. Ten laatste nam ik, om andere reden, mijn

ontslag als Heils-Officier en trachte ook buiten het Leger den Heere te dienen. In mijn geboorteplaats R. gekomen ontmoette ik mijn broeder Con. Prest. H. de Brij, die uit Zion hier arbeidde en met hem en met vele andere Zendelingen converseerde. De liefde en getrouwheid, welke zij mij bewezen, heeft mij verwonnen om in dit Evangelie te gelooven. Toen ik op zekere morgen mijne begeerte te kennen gaf om gedoopt te worden, kan ik u verzekeren, dat volle vrede en blijdschap mijn deel is geworden. Ik zou in nog meer bijzonderheden kunnen treden om te doen zien hoe God gewerkt heeft om mij tot zich in Zijn volk te trekken. Zij dit u genoeg, dat deze ondervinding begeerte heeft gegeven, dit Evangelie met al hare heerlijkheid en kracht te omhelzen, en elkeen toe te roepen ook degenen die mij in verschillende plaatsen hebben gekend en met wien ik eertijds onder de zelfde vlag heb gearbeid. Onderzoek het Evangelie, bidt en gij zult bekennen dat deze leer uit God is.

U allen Gode aanbevelend met al de zegeningen die Hij u kan schenken.

Uw Broeder, F. DE BRIJ, *Rotterdam.*

Roosevelt sprekende over den Bijbel.

De Heer Roosevelt, President der Vereenigde Staten van Amerika, schijnt den invloed van den Bijbel in de wereld zeer te waardeeren.

Hij wijst bijzonder op de rechtvaardige beginselen welke in dat heilige Boek vervat zijn, namelijk dat een iegelijk volgens het licht dat hem gegeven is, zal geoordeeld worden. Over dit punt drukt hij de publieke meening uit als volgt:

Gij kunt den ganschen Bijbel door bladeren, doch gij zult nergens een regel kunnen vinden, die samengesteld kan worden, om een man van verstand die tegen het licht zondigt, te verontschuldigen. Juist het tegenovergestelde. Want als wij den Bijbel als gids nemen, vinden wij dat omreden u veel gegeven is, zal er ook veel van u geëischt worden; en de verdoemenis van een sterk man die verkeerd gaat, zal zwaarder zijn, als die van zijn zwakkere broeder die zooveel kwaad niet verrichten kan, omreden het niet in hem is om zulks te doen.

De onbegrensde zedelijke invloed van den Bijbel, daar zij, natuurlijk de meest belangrijkste is, is niet de eenigste macht die het ten goede heeft. In toevoeging, heeft het de onophoudelijke invloed van de goede smaak die het Boek aanwent, goede literatuur, de evenredige rede, en het eenvoudige schrift en gedachte.

De Bijbel leert ons niet om de moeielijkheden te vreezen, maar om die te overkomen. Dit is een les die een iegelijk van ons die kinderen heeft, zedelijk verplicht is, aan deze kinderen te onderwijzen, zoo hij of zij verwacht dat zij bekwaam zouden worden om in onze wereld, den rol van man en vrouw te spelen.

Des News.

James L. McMurrin Overleden.

Vele van de Zendingen, Heiligen, en vrienden in deze Zending, welke geleerd hadden Br. James L. McMurrin lief te hebben, zullen met diepe droefheid de tijding van zijn overlijden aan kanker op 7 Augustus jl. vernemen. Doch tegelijkertijd bekend zijnde met zijn zwaar lijden van den krankheid zullen zij verblijd zijn dat hij eindelijk van hetzelfde bevrijd is. Br. McMurrin is het best bekend door zijne werkzaamheden als Eerste Raadgever tot Prest. Platte D. Lyman der Europeesche Zending van het jaar 1899 tot 1901. Hij was den 26 Maart, 1864 te Salt Lake City, Utah, geboren, dus slechts in zijn 39ste jaar. Maar in die kortetijd heeft hij een groot werk verricht. Hij was immer bezig in het bevorderen van de belangen van het Werk van God, en in het vervullen van elke plicht op hem gelegd. Van zijne kindsheid af moest hij arbeiden. Als hij twintig jaar oud was ging hij op zending in Schotland en Ierland, en hier presideerde hij bekwame-lijk over het werk. Teruggekeerd zijnde naar huis werd hij bezig gehouden in verantwoordelijke kerkelijke ambten zoowel als in den Staat, daar hij gekozen werd als lid eerst van de Tweede en daarna van de Eerste Staatskamer van Idaho, en buitendien was hij landbouwer. Wederom werd hij op zending geroepen, ditmaal in het Presidentschap van de Europeesche Zending in 1899. Hij reisde tweemaal door de Zending, wonende Conferentiën in Nederland bij, in Amsterdam en Arnhem in Juli 1900, en wederom in Arnhem in Maart 1901, waar hij uitmuntende onderrichting en getuigenissen aflegde aangaande het Werk des Heeren. Door zijne onvermoeide inspanningen en onbeschroomdheid in hetzelfde won hij overal vrienden, en werd zeer bemind en geacht voor zijn edel karakter. Zijn doodelijke ziekte kreeg hij op zijne Zending, maar hoewel hij veel te lijden had, droeg hij hetzelfde zeer geduldig, en weigerde naar huis terug te keeren vóór dat zijne zending volbracht was. De liefde welke ontstond tusschen hem en Prest. Platte Lyman overtrof die van twee broeders. Die eene bleef in 't leven niet lang na den andere. Br. McMurrin liet achter eene familie van tien kinderen waarvan de oudste 14 jaar is. Het schijnt alsof het alleen door het geloof en de gebeden, welke ten bate van hem geofferd waren, dat zijn leven zoo lang verlengd is. Zijn kort leven was vol van goede werken, en hij heeft voorzeker de kroon der rechtvaardigen verdiend.

Aangekomen.

Ouderling Gerardus J. S. en Zuster Margaret, Abels van Ogden, Utah, zijn den 24 Augustus l.l. te Rotterdam welbehouden aangekomen. Zij zijn geroepen in Amsterdam tijdelijk te arbeiden. Ouderling Abels zal later als schrijver voor *de Ster* werkzaam zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

De Noodzakelijkheid van Eenheid.

Grooter beginsel als het beginsel van eenheid kan ik niet bedenken. Om deze rede wil ik mijne waarde lezers uitnoodigen, mij in het onderzoek te volgen. Wat eenheid is, wat eenheid doet, en wat daarin begrepen wordt. Om het eerste duidelijk te maken namelijk wat eenheid is, zouden wij moeten gaan naar den oorsprong van de aan ons bekende dingen: namelijk de Godheid. Wij weten volgens de Schriften. en door andere overleveringen, en door de openbaring gegeven aan den Profeet Joseph Smith, dat er een God is, den Vader aller geesten, en Schepper aller dingen. Daarbij weten wij dat er een God is, namelijk Jezus Christus, Zijnen Zoon, die zich zelve in het vleesch aan de menschen kinderen vertoond heeft, wandelende onder hen, en na veel goed te hebben verricht, is Hij door Zijne vrienden geslagen en gekruisigd. Na zulks te hebben ondergaan heeft Hij, door de opstanding uit den doode, en het opvaren tot Zijnen Vader, bewezen, dat Hij den Zoon was, dus ook een God. Verder lezen wij van eenen Heiligen Geest, die tevens tot de Godheid behoort. Deze Geest is zoo eerbiedwaardig dat men in het bijzonder zou zorgen niet tegen dezelfde te zondigen, want volgens de woorden van Jezus Christus, (toen Hij het volk aangaande hunne plichten onderwees) is deze zonde zeer moeielijk te vergeven. De Heere zeide: „Voorwaar ik zeg u, dat alle de zonden den kinderen der menschen zullen vergeven worden, en allerlei lasteringen waarmede zij zullen gelasterd hebben; Maar zoo wie gelasterd zal hebben tegen den Heiligen Geest die heeft geene vergeving in eeuwigheid, maar hij is schuldig des eeuwigen oordeels” Mark 3 : : 8, 29.

Uit deze vermaning blijkt duidelijk dat deze Geest zeer verheven is en tot de Godheid behoort. Alhoewel wij hier nu drie persoonlijkheden hebben opgenoemd, zoo zijn oecze drie nochtans één in wil en handelen. Door deze bewijzen kunnen wij ons in gedachten terug begeven, naar hetgeen wij zeker vele malen hebben gelezen: Ik bedoel het eerste hoofdstuk van Genesis, beginnende bij het tweede vers. „De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond, en de Geest Gods zweefde over de wateren”, en wanneer wij de Parel van Groote Waarde lezen (pag. 41—42): „En Zij (de Goden) zeiden: daar zij licht, en daar was licht. En Zij (de Goden) zagen, dat het goed was, omdat het schoon was, en Zij verdeelden het licht, en onderscheide het van de duisternis. De Goden noemden het licht: dag; en de duisternis: nacht. Aldus noemden Zij den avond tot den morgen: dag. Dit was het eerste

of het begin en dat noemden Zij : nacht en dag". Uit deze teksten blijkt duidelijk, dat Zij alles te samen verrichtten, volmaakt aan kennis waren, en de toekomst voor zich geopend zagen. Als wij een bewijs wenschen hoe Zij, niet alleen voor dien tijd vereenigd waren, maar het plan, vooral hetgeen Zij zich hadden voorgenomen te doen, even zoo gemeenschappelijk gemaakt hadden, lezen wij het volgende in Openb. 13 : 8: „En allen die op de aarde wonen, zullen hetzelfde aanbidden, welke namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens des Lams (Christus) dat geslacht is, van de grondlegging der wereld" en verder in 1 Pet. 1, verzen 20—21, dewelke wel vóórgelend is geweest, vóór de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden om uwentwil. Die door hem geloof in God, welke hem opgewekt heeft uit de dooden, en hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof op God zijn zou". Hier zien wij dat beide den Vader en den Zoon met het plan van zaligheid bekend waren, dat Zij voor de menschen gemaakt hadden en voor wiens verblijf en genot Zij de aarde, de zee en al wat op en in de zelve is, maakten. Als een bewijs dat de derde persoon, of den Heiligen Geest, in het zelve genoegen nam, kunnen wij door de openbaringen der zelve zien. Wij weten dat, toen den Zoon Gods zijn verlossings werk begon, dat Hij tot Johannes ging om van hem gedoopt te worden. Terstond na deze verordening te hebben ondergaan, hoorde men de stem van wel behagen van den Vader uit den Hemel, en den Heiligen Geest kwam op den Zoon neder in den vorm (teeken) van eene duit. Op een andere gelegenheid vinden wij in de „Handelingen der Apostelen" dat, toen zij op den Pinksterdag het woord des Heeren tot troost en zaligheid verkondigden, dat de Heiligen Geest aan een iegelijk van hen geopenbaard werd; en wel zoo sterk, dat alle aanwezigen hier van getuigenis konden geven. Vandaar dan ook dat zij zeer bewogen werden: en omreden zij deze heerlijkheden zagen en hoorden, gevoelden zij zich door deze macht overtuigd dat zij zondaars waren, en hunne ellendigheid gevoelende, konden zij niets anders doen dan, gelijk machtelozen uit te roepen „Mannen Broeders, wat moeten wij doen" om zalig te worden, waarop Petrus hen de eenvoudige raad verschafte. Wij hebben nu door de aangehaalde gebeurtenissen gezien dat de Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, alhoewel drie personen, één God uitmaken Eén in gedachte en bedoelingen. Dit is de Volmaakte eenheid.

Hebbende nu in 't kort de eerste vraag beantwoord zoo wensch ik nu voort te gaan om de tweede vraag te beantwoorden namelijk: Wat doet Eenheid? Na de eerste vraag te hebben behandeld, en gezien hebbende dat wij bij de Volmaakte Goddelijke drieëenheid zulk eene treffende oplossing gevonden hebben, spoort het ons aan om wederom tot bij den Oorsprong aller dingen (dus ook de eenheid) begeben om te zien wat eenheid doet. De eenheid zooals het woord zelf aanduidt, sluit alles in zich. Zooals wij gezien hebben zijn de Hemelen en de aarde door het zelve toebereid, door de aaneensluiting werd het stof aarde en door de samenpakking

van dampen ontstonden de wateren. De Godheid, alle macht en wijsheid bezittende, gebod licht over dezelve en er werd licht, en op haar woord de groote en kleinere lichten. Door hunne regelmatigte, loop de een aan den andere het licht gevende ontstond tijd. Door het bevel des Heeren ontstonden de kruiden en planten gevoed door de aarde en hare vochten, in de vereenigde dampen was het mogelijk visschen te formeeren, en toen al het kruid in werkelijkheid op aarde aanwezig was, om het volgende te ondersteunen en te voeden, bracht de Heere het vee en alle soorten van gedierte te voorschijn welke Hij evenals alle andere dingen zegende en gebod om vruchtbaar te zijn en te vermenigvuldigen! Ook na dat alles heerlijk, vreedzaam en vereenigd het aanzijn had verkregen, schiep God den mensch op deze aarde; en dit wel naar zijne gelijkenis (Gen 1 : 27) Ook hen zegende Hij nadat ook de vrouw, de Moeder aller levenden, geschapen was. en zeide dat Zij heerschappij zouden hebben over de visschen der zee, het vee en al het gedierte en het gevogelte des hemels; en zeide: „weest vruchtbaar en vermenigvuldigt!” (Gen. 1 : 28). Hier zien wij hoe door eenheid het heelal tot nu toe bestaat. De aarde werd gegrondvest door de „Eerheid”. Daarna de schepping en het gebod en den zegen te vermenigvuldigen. Aanschouw nu de aarde, en ziet wat op de zelve is. Telt het gedierte zoo gij kunt, het gevogelte en menschenkinderen!

Zou dit mogelijk geweest zijn, zoo alles niet tot eenheid geschapen ware? Immers neen! want bij het eerste geslacht zoude de schepping wederom te niet gegaan wezen zoo er geen eenheid was geweest. *(Wordt vervolgd.)*

Brusselsche Conferentie

De Conferentie van de Brusselsche Afdeeling der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd gehouden op Zondag, 10 Augustus 1902. De vergaderingen werden gehouden te 10 uur voormiddags en 's middags te 3 uur, in het gewone lokaal Rue de la Princesse 20, en 's avonds om 8 uur in de zaal „le Coq” Rue Royale St. Marie 250

Tegenwoordig waren Sylvester Q Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; Pres. Jos. C Platt en Ouderling Nicholas Smith van de Groninger Conferentie; Ouderlingen Lorenzo Y. Rigby en Joseph Leroy Alvord van de Rotterdamsche Conferentie; Ella R. Hunt, van de Aarhemsche Conferentie; de reizende Zendingen van de Brusselsche Conferentie; en B. Morris Young Jr, muziek student. De vergaderingen werden geleid door Ouderling Lucas Roghaar.

Nadat Ouderling Roghaar eenige woorden gesproken had over de instelling van het Avondmaal, werd het door hem en Ouderling Rigby bediend.

Hierna sprak Pres. Cannon over de noodzakelijkheid van het Priesterschap en toonde aan, dat onze Hemelsche Vader altijd had gesproken door de monden van zijne Profeten, zeide dat het Priesterschap wederom op aarde was en allen, die wenschen zalig te worden,

moeten de Autoriteiten van God erkennen. Hierna stelde hij de Algemeene Autoriteiten der Kerk en den President der Europeesche Zending voor, benevens Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending; Lucas Roghaar en Xavier Sager als reizende Zendingen der Brusselsche Conferentie, alsmede het lokale Priesterschap en ambtenaren, welke allen in hunne roepingen erkend werden.

Ouderling Lorenzo Y. Rigby sprak daarna over de orde en eenheid in de Kerk en gaf getuigenis dat er geen ander genootschap op aarde was waar zoo veel orde heerscht als in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

De eerste spreker was de namiddag-vergadering was Pres. Jos. C. Platt. Hij verklaarde dat het Koningrijk Gods niet van deze wereld was; Christus is de Koning en allen die begeerig zijn om in het Koningrijk opgenomen te zijn moeten zich onderwerpen aan de beginselen, geleerd door Christus en Zijne Apostelen en gepredikt door de Zendingen van de Kerk van Christus. De volgende spreker was Zuster Ella Hunt die de gewichtigheid van het gebed aantoonde en haalde vele gebeurtenissen aan, waar menschen waren genezen door het gebed. Ouderling Roghaar was de laatste spreker. Hij toonde aan hoe Christus en zijn Apostelen verworpen waren en besprak de herstelling aller dingen in deze dagen.

De avond-vergadering in de Fransche taal gehouden, werd door Pres. Cannon geleid. De eerste spreker was Ouderling Xavier Sager die in duidelijke woorden het zendingswerk verklaarde en de manier waardoor het Evangelie wederom onder het menschdom geopenbaard was. Pres. Cannon was de laatste spreker; Hij verklaarde dat wij allen zijn op aarde geplaatst om onze zaligheid uit te werken, en gaf een uitlegging van de eerste beginselen van het plan der Zaligheid en de zegeningen verkrijgbaar door gehoorzaamheid. Een zeer goede geest was aanwezig en veel werd gesproken tot opbouw van degenen, welke aan deze Conferentie deel namen. De Priester-vergadering werd gehouden op Maandag, 11 Augustus alwaar een statistiek-verslag werd gegeven van de werkzaamheden der Zendingen, van 9 maanden, eindigende 31 Juli 1902. Aantal Zendingen; Zeventigers van Zion 2; Lokaal Priesterschap: Priesters, 1; Leeraars 1; Diakenen 1; Leden 29; Kinderen onder 8 jaar oud, 13; Totaal aantal zielen, 45 Zendingen niet medegerekend.) Traktaten verspreid 41; vreemde huizen bezocht met het eerstetraktaat 683; bij uitnoodiging 11: Evangelie gesprekken 81; Vergaderingen gehouden 40; Zondagscholen 28; Priesterschaps vergaderingen 2; Opgetrokken naar Zion 2; Verhuisd naar andere afdelingen 2. Woorden van aanmoediging werden toen tot de Zendingen gesproken. LORENZO Y. RIGBY, *Secr.*

Luiksche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie is immer een met blijdschap vooruit verwachte gelegenheid, en te meer wanneer het nog langer

dan zes maanden uitgesteld is. Voor deze rede en onder de algemeene gunstige omstandigheden voor den voorspoed van het Werk in deze afdeling van de Zending, werd deze Conferentie te Luik door alle belangstellenden met gevelens van tevredenheid afgewacht. En zij werden niet teleurgesteld.

In Verviers, een veld dat onlangs door de Zendelingen geopend is, werd op Vrijdagavond, 16 Aug. eene wijk-vergadering gehouden, daar men geen geschikte zaal kon vinden. Aanwezig waren Prest. Sylvester Q. Cannon, Ouderlingen David P. Cheney en Willard T. Cannon, en ongeveer 20 vreemdelingen, welke met opmerkzaamheid luisterden. Een bijzonder, vreedzame geest heerschte. Na de vergadering waren de Zendelingen bezig voor anderhalf uur in het antwoorden van vragen en de verdere uitlegging der Evangeliebeginselen

De vergaderingen van de Luiksche Conferentie hadden plaats op Zondag, 17 Augustus, in Seraing en Luik, alle in de Fransche taal. Aanwezig waren: Prest. Sylvester Q. Cannon der Nederlandsch-Belgische Zending; Prest. Jos. C. Platt en Ouderling Nicholas G. Smith der Groninger Conferentie; Sr. Ella R. Hunt van Arnhem; Ouderlingen Lorenzo Y. Rigby en Jos. L. Alvord van de Rotterdamsche Conferentie; Ouderling Lucas Roghaar van Brussel, alsmede Ouderling B. Morris Young welke muziek studeert; de President en reizende Zendelingen der Luiksche Conferentie. Des morgens om tien uur werd eene Zondagschool herhalingsoefening van de drie Zondagsscholen dezer Conferentie op eene aangename wijze uitgevoerd. Om 2.30 uur werd eene vergadering eveneens in Seraing gehouden, waarbij de zaal gansch vol was. Na de bediening van het Avondmaal door Ouderlingen Cheney en Willard T. Cannon, sprak Prest. Chas. P. Beus over het ondersteunen van de Autoriteiten der Kerk. Daarna stelde hij dezelve voor, welke eenstemmig goedgekeurd werden onder welke Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending, La Fayette T. Whitney als Secretaris der Zending, Leo. van den Akker als Vertaler voor *de Ster*; Chas. P. Beus, President, en David P. Cheney, Willard T. Cannon, en Gabriël J. Neerings, als reizende Zendelingen, der Luiksche Conferentie. Alsmede de lokale ambtenaren. Het statistiek-verslag en dat der werkzaamheden voor de negen maanden eindigende 31 Juli, 1902, werd voorgelezen als volgt: Zendelingen 4; Zeventigers van Zion 3, Lokale Ouderlingen 1; Lokale Priesterschap: Ouderlingen 2, Priesters 2, Leeraars 3, Diakenen 1; Leden 59; Kinderen onder 8 jaar oud 18; Totaal aantal zielen (Zendelingen niet medegerekend) 85.

Traktaten uitgegeven 1049; Boeken uitgegeven 38; Huizen van vreemdelingen bezocht met het eerste traktaat 656; Huizen bezocht door uitnoodiging 550; Vergaderingen gehouden 117; Zondagscholen 94; Theologische klassen 42; Priesterschapvergaderingen 10; Gedoopt: niet leden 7, kinderen van leden 1; Bevestigd 8; Opgetrokken naar Zion 12; Verhuisd naar andere plaatsen 3; Afgesneden 2. Prest. Jos. C. Platt sprak toen in het Engelsch het-

welk door Prest. Beus vertaald werd, over de herstelling van het Evangelie en de voorrechten welke de menschenkinderen genieten in deze laatste dagen Hij werd door Prest. Sylvester Q. Cannon opgevolgd welke het verschil tusschen het dienen van God en van Mammon aantoonde. Om deel te hebben in het Koninkrijk van God moet men ootmoedig in het gehoorzaam zijn van al Zijne geboden om overeenkomstig Zijnen wil te leven. Hij raadde de Heiligen verder aan om hunne geslachtsrekeningen op te zoeken zoodat zij later in staat zouden zijn het belangrijke werk voor hunne afgestorvene voorouders en familie-leden in den Tempel te verrichten.

De avondvergadering werd te Luik gehouden. Na gezang en gebed, besprak Ouderling Willard T. Cannon de grondbeginselen van het Evangelie en de noodzakelijkheid van de herstelling van het Evangelie in deze dagen Sr. Ella R. Hunt volgde in de Engelsche taal, welke door Prest. Beus vertaald werd, gevende getuigenis van de geautoriseerde roeping der Zendingen, en noodigde de naar waarheid zoekende uit om deze leeringen nauwkeurig en in ootmoed te onderzoeken. Prest. Cannon trad toen op als spreker en haalde de geschiedenis van het Evangelie aan en de autoriteit welke in vroegere dagen op aarde bestond. Een afval werd door profetie voorspeld, en een onderzoek van den tegenwoordigen toestand der wereld van daag bewijst de waarachtigheid van derzelve. Alle sekten worden niet door den Almachtigen als Zijne kerk erkend. Dientengevolge moet men de ware Kerk zoeken. Getuigenis werd toen gegeven van het bestaan der Kerk van Christus in deze dagen

In al de vergaderingen was er goede aandacht betoond, en eene goede geest heerschte. De vergaderingen waren door Heiligen en vrienden zeer wel bezocht. Een geest van meer belangstelling in het Evangelie is merkbaar in dit veld onder de Wallen welke zich immer liefhebbers van vrijheid op het godsdienstig zoowel als het maatschappelijk gebied, getoond hebben. De vooruitzichten voor een goed werk zijn bemoedigend. In Priesterschap-vergadering gehouden 16 Augustus, gaven de Zendingen verslag van hunne werkzaamheden en den toestand hunner velden, waaruit bleek dat er gunstige vooruitzichten voor het Werk in Verviers zoowel als in andere plaatsen zijn; en raad en onderrichting in de bevordering van hetzelfde werd verleend. DAVID P. CHENEY, *Secr.*

Door een Olifant gedood.

De „Eastern exchanges” verhalen een ware en merkwaardige geschiedenis van de wraak eener olifant.

Het slachtoffer van 'sgroote diers woede had wezen drinken. Zijnde tamelijk intiem met het circusvolk dat voor de menagerie zorgde, werd hem zekere vrijheid toegestaan. Hij ging van den

eene Oliphant tot den ander om hen te plagen. Een hunner was niet met de beleediging tevreden, nam hem en schudde hem eens flink, waarna hij hem ongedeerd op den grond legde. Doch het arme, dwaaze, menschelijke wezen, was niet in een geestelijke toestand, om partij uit deze waarschuwing te trekken. Daarna stak het beest op verzoenende wijze zijn slurp uit, maar de dronken man stak er een brandende sigaar in. Dat was meer als het beleedigde beest kon verdragen. In een oogenblik werd de arme dwaas tegen den grond geslingerd, en vóór iemand hem hulp kon bieden, was het leven uit hem geslagen.

Wanneer men beschouwt hoe de dieren beide in en buiten het circus, vele malen mishandeld worden, moet men zich verwonderen door er niet meer van deze voorvallen gebeuren, als er werkelijk zijn. De menschen oefenen te vaak hun macht en heerschappij op de stomme creaturen uit, op een wijze, welke bewijst dat zij onbekwaam voor eenige soort van heerschappij zijn. Zij zijn laag, gedachteloos, slaven hunner driften, en geregeerd door elke tegenstrijdige kwaliteit tot degenen welke „de Heer der Schepping” zouden karaktericeeren. Paarden, koeien, honden, enz. en zelfs kinderen worden onder tirannie gebracht, inplaats van onderworpen te zijn aan juiste en goede leiding. 't Is werkelijk geen wonder dat sommigen als slachtoffers van hunne eigene dwaasheden, gelijk den oliphanten-plager vallen. Doch zijn noodlot zou voor velen een waarschuwing zijn, die het als groote aardigheid achten om hunne mede-natuurgenoten pijn of lijden te veroorzaken.

Des News.

Mededeelingen.

Zoo als velen zich zullen herinneren deelden wij onze lezers in de *Ster* van 1 Juli mede dat de Heiligen in Copenhagen, Denemarken, het voorrecht hadden een eigen kerk gebouw te bezitten

Wij willen hier een beschrijving van het schoone en doelmatige gebouw toevoegen. Op den 4 Juli 1902, werd het gebouw door gebed van Apostel Francis M. Lyman den Heere toegewijd. Zijn gebed duurde 25 minuten. Hij was vervuld met den geest des Heeren en gedacht alles wat met het werk des Heeren en zijne kinderen in betrekking staat.

Het nieuwe zendingshuis bestaat uit een fraai gebouw met 2 etages waar van het hoofd gebouw 71 1/2 voet lang en bijna 42 voet wijd is. In het beneden huis zijn acht ruime kamers, een keuken met twee provizie plaatsen, eetkamer, twee berg plaatsen, (welke later voor boekbinderij gebezigd kunnen worden) een doopplaats met twee kleed kamers en een groot fornuis om de twee beneden vertrekken door pijpen met heet water te verwarmen. De eerste etage bevat een vergader-lokaal 37—18 voet in grootte, waarin Priestervergaderingen en Jongeliedenvergaderingen kunnen gehouden worden. Deze etage bevat eveneens zeven andere flinke

vertrekken, bestemd voor het Zendingspresidentschap, voor de Deensche „Ster” en Noorweegsche „Ster”, en de Conferentie President. De andere vier kamers voor slaapapartementen. De tweede etage is geheel door het vergaderlokaal in beslag genomen, welke groot genoeg is voor 500 zitplaatsen en indien het noodig is kunnen er 700 personen plaats vinden.

Het platform waarop het Priesterschap van Zion en het koor gezeten is, is twee voet boven de begane vloer, terwijl aan de andere zijde der zaal een gallerij gebouwd is die 75 personen kan bevatten. De zaal is 23 voet hoog van de vloer tot de zolder.

Op Zaterdagavond, 23 Augustus, hadden wij het genoegen Prest. Francis M. Lyman alhier in gezondheid op zijne aankomst van Duitschland te ontmoeten. Aldaar door de zegen des Heeren was het mogelijk geworden de vervolging der Zendingen, door invloed geopend met de regeering, te doen ophouden. Prest. Lyman heeft de vergaderingen in Rotterdam Zondag bijgewoond en belangrijke onderrichting en getuigenis van het Evangelie geleverd. Hij is dien zelfden avond naar Engeland vertrokken.

Ontslagen.

Ouderling Wm M. Lillywhite is van zijne arbeid in deze Zending eervol ontslagen om den 28 Augustus van Liverpool per stoomschip „Commonwealth” huiswaarts te vertrekken. Hij heeft zijnen tijd getrouwelijk besteed in de Brusselsche, Arnhemsche en Amsterdamsche Conferentiën.

Ouderling Hendrik Bel van de Groninger Conferentie is van zijne werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen om met het zelfde schip naar huis te vertrekken. Hij heeft zijne Zending in de Amsterdamsche, Rotterdamsche en Groninger Conferentiën vervuld, in de laatstgenoemde het werk in Leeuwarden begonnen hebbende.

Overleden.

Cornelis Ringenberg, zootje van Levinus en Janna Ringenberg. Hij werd den 5 Mei 1902 te Rotterdam geboren, en door Ouderling Jan de Waal ingezegend en is den 25ste Aug. 1902 na eene korte ongesteldheid overleden. Dit is het tweede zootje welke Broeder en Zuster Ringenberg dit jaar ontnomen is. Het eerste stierf in April 1902. Wij betruigen hiermede onze innige deelneming en hoopen dat de kennis van het Evangelie en den geest des Heeren hen voldoende zal troosten, wetende, dat zoo wij getrouwelijk leven, eenmaal voor eeuwig zullen vereenigd worden.

I N H O U D :

Redevoering van Apostel Francis M. Lyman	Blz. 257	Brusselsche Conferentie	Blz. 267
Aphorismen	„ 261	Luiksche Conferentie	„ 268
Na tien jaren	„ 262	Door een Olifant gedood	„ 270
Roosevelt sprekende over den Ijbel	„ 263	Mededeelingen	„ 271
James L. Mc. Murrin Overleden	„ 264	Ontslagen	„ 272
Aangekomen	„ 264	Overleden	„ 272
Noodzakelijkheid van Eenheid	„ 265		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.